

GELOOFT GIJ DIT?

En voor we bidden, zou ik dit willen zeggen, dat, ik geloof dat het gisteravond was, ik tegen een dame zei: “Als u alleen maar zou doen zoals we bevolen worden om te doen, dat het zou . . . de baby met een waterhoofd, dat het kleiner zou worden.” En het hoofdje van de baby werd gisteravond een centimeter kleiner door het meten met een touwtje. En dus, de dame bracht het nu hier.

² Nu, de reden dat ik dat deed, zuster, is voor een doel. Ziet u? Als u iets tastbaars zou kunnen zien gebeuren, dat zal ervoor zorgen dat uw geloof toeneemt om het te blijven geloven. Soms doe ik dat gewoon om, misschien, zoals de persoon te vragen om op te staan, een stap of twee te zetten, uw hand te bewegen, uw vinger te bewegen, gewoon iets wat ze anders kunnen doen, gewoon om ze te laten zien dat het allemaal in orde is. Ze worden gewoon nerveus en denken dat het niet gaat gebeuren, maar het gebeurt voortdurend. Ziet u? Het moet wel.

³ Hoevelen willen er nu in gebed worden herdacht? Zou u gewoon uw handen willen opsteken en zeggen: “Here, sta het toe”? Laten we onze hoofden buigen.

⁴ Here, terwijl wij deze prachtige overbekende lofzang van de gemeente horen, geschreven door mijn dierbare vriend Paul Rader, “Geloven alleen;” wij denken nu aan een jongen, werd door zijn vaders naar de discipelen gebracht, niet meer dan tien dagen nadat Jezus hun macht gegeven had om duivelen uit te werpen en de zieken te genezen, en hier waren ze, totaal verslagen na een geval van epilepsie. En zij zagen onze Heer eraan komen. En de vader rende en zei: “Here, heb medelijden met ons. Mijn zoon is ernstig door een duivel bezeten. Ik bracht hem naar Uw discipelen en zij konden hem niet genezen.”

⁵ Jezus zei: “Ik ben in staat, als gij gelooft. Geloof alleen.” O God, U bent sindsdien geenszins veranderd: U bent nu eenmaal dezelfde liefdevolle, lieflijke en barmhartige God. Zoals U toen was, zo bent U vandaag. En Here, net als die vader, roepen wij allemaal: “Here, kom ons ongelooft te hulp.” Het is zo eenvoudig; we struikelen er gewoon over, Vader.

⁶ We willen U dank en lof betuigen voor de aanraking van die kleine baby gisterenavond, om te zien dat die schedel, die opgezwollen was, dat wil zeggen, dat het bot naar buiten werd gedrukt, het afgelopen nacht een centimeter is teruggedaan. We zijn daar dankbaar voor, Vader. Wanneer wij beseffen dat onze dokters er niets in het wetenschappelijk onderzoek voor hebben, er is niets wat zij ervoor kunnen doen; maar Gij zijt nog steeds God, de Meester over alle situaties. Wij danken U, Vader. Wij

danken U voor de trouw van deze moeder, en liefelijkheid en gehoorzaamheid om het touwtje terug te brengen en hier op dit vel papier te plakken, om aan het publiek haar getuigenis te laten zien voor de glorie van God. Moge haar kleintje leven en een normaal kindje zijn, voor Uw glorie.

7 Kijk naar al die handen die omhoog zijn gegaan, Vader. Elk daarvan had een nood. De mijne ook omhoog, Vader, ik heb een nood. En hier zijn er velen, hier, in de vorm van brief of in deze doos, die behoeftig zijn, mensen die erg behoeftig zijn. Laat het gebeuren, Here, dat ieder zijn verzoek vanavond zal ontvangen. Mogen zij het getuigenis van deze moeder nemen en gewoon als een voorbeeld om te laten zien dat wanneer U iets zegt, dat het daarmee uit is. Het is . . . U . . . Alles wat wij hoeven te doen is het te ontvangen en ernaar handelen. Het is een volbracht werk.

8 Sta toe, Here, dat elk van deze brieven en deze zakdoeken, de mensen waarop ze worden gelegd, mogen zij genezen worden. Een ieder die hun handen omhoog hebben gestoken, Vader, zij het verlangen van hun hart mogen ontvangen. Wij vragen het, in Jezus' Naam. Amen. U mag gaan zitten.

9 Ik wou u alleen het touwtje hier laten zien, dat de dame (Daar hebt u het. Hm hm.) . . . dat het hoofdje van de kleine baby wel kleiner is geworden zoals de Here het ons gisteravond door de Heilige Geest beloofd heeft. Is Hij niet wonderbaar? Dus, geeft ons zo veel moed om geloof te hebben en te geloven.

10 Nu, toen Jezus tot die boom zei, in Marcus 11:23: "Niemand ete meer van u voortaan," zou Hij het misschien niet hebben uitgeschreeuwd. Welnu, eerlijk gezegd, deed Hij er zo gemakkelijk over, tot zijn discipelen gewoon . . . ik denk dat een van hen Hem hoorde. En het . . . Toen die epilepsielijder, toen die voor de Here Jezus kwam, had de jongen de zwaarste aanval die hij ooit had; viel misschien op de grond alsof hij dood was, maar hij realiseerde zich dat hij op iemand stuitte Die geloof had ver boven dat wat de discipelen hadden.

11 Nu, ik zou graag willen dat iemand die niet in Goddelijke genezing geloofde hierop let. Jezus had hun macht gegeven om de geesten uit te werpen, en zij hadden gefaald. Niet dat de macht gefaald had, maar zij hadden gefaald. Jezus vertelde hun:

"Waarom hebben wij hem niet kunnen uitwerpen?"

Hij zei: "Vanwege uw ongelof."

12 De gemeente heeft nog steeds een macht. God heeft Zijn macht nooit van de gemeente weggenomen, maar de gemeente heeft niet genoeg geloof om ernaar te handelen. Dat is alles. Zo eenvoudig is het gewoon. Wij proberen het soms zo ingewikkeld te maken, maar hoe eenvoudiger men het Evangelie maakt, hoe meer het werkelijkheid wordt, wanneer u er gewoon heel eenvoudig mee omgaat: God zei het zo; dat beëindigt het; en dat is alles. En geloof het alleen, ga verder.

13 Toen Jezus zei: “Niemand ete van u,” wel, de bladeren waren net zo mooi en fris als altijd. De schors zag er hetzelfde uit, maar heel diep onder de grond in die wortels, begon het leven weg te kwijnen.

14 Zo is het bij een kanker, bij elk soort ziekte die—die u zou kunnen bedenken. Wanneer u Gods Woord kunt aannemen, heel erg diep in de wortels, zou de kanker daar kunnen zijn; uw hand zou nog net zo stijf zijn. Dat heeft niets te maken met Goddelijke genezing. Het is: “Als gij kunt geloven.” Ziet u? Ergens heel erg diep is het al in werking getreden.

15 Jezus zei: “Als u tot deze berg zegt: ‘Word verplaatst,’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat hetgeen u hebt gezegd zal geschieden, dan kunt u hebben wat u hebt gezegd.” Is dat niet fijn? Van wie kwam dat? De Zoon van God, Wiens Woorden . . . Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar nu . . . maar Zijn Woorden niet.

16 Nu, de enige manier waarop u dat kunt doen, u moet de juiste doelstelling en het juiste motief hebben. Nu, als ik hierzo ging zeggen: “Ik zal u laten zien dat ik deze berg kan verplaatsen, ‘Word verplaatst, berg.’” Hij zou zich nooit verplaatsen. Zeker niet. Het zou niet uitmaken wat ik had. Het zou moeten . . . Eerst moet u de wil van God zoeken.

17 Dat is de reden dat meestal in de gebedsrijen ik—ik de allermoeilijkste krijg, omdat het iets is dat door de rijen geweest is enzovoort, en daar is waar je het weer terugkrijgt. Maar ziet u, als u onbeleden zonde heeft . . . Hebt u bij een geval ooit opgemerkt, voordat ik de boze geest vraag om weg te gaan? Ik bekijk dat geval heel nauwkeurig om zeker te zijn dat er niets in dat leven is dat iets zou belemmeren, ziet u, want denk erom, over deze gaven, u zou ermee in moeilijkheden kunnen komen.

18 God, herinnert u zich die keer, gaf een profeet . . . maakte een profeet uit een man, Mozes, en vertelde hem om heen te gaan, tot de rots te spreken. En de profeet was helemaal opgewonden, en ging daarheen, en sloeg de rots, wat sprak over de zwakheid van Christus, dat Hij voor de tweede keer zou moeten sterven of voor de tweede keer zou moeten worden geslagen. Hij had macht om het voort te brengen, maar het was niet de wil van God.

19 Ik kon nooit geloven dat het Gods wil was voor Elisa om daar te gaan, omdat die kinderen hem plaagden omdat hij kaal was, ik denk niet dat hij dat had moeten doen. Maar hij was een profeet en werd woedend en hij plaatste een vloek op die kinderen en twee berinnen doodden tweeënveertig kleine onschuldige kinderen. Zie? Maar ik geloof niet dat hij dat had moeten doen. En dat gewoon—gewoon . . . wij . . .

20 God, ik geloof dat vandaag, voordat Hij Zijn gemeente bevoegdheid geeft, Hij Zijn gemeente op de proef stelt om te kijken wat het zal doen.

21 Wij . . . de volgende keer misschien, zo de Here wil, wanneer ik terugkom, zullen we tijd hebben om langer door te gaan op zoiets als dat, op iets dat op het punt staat te gebeuren, en dan zullen we er dan meer over te weten komen.

22 Maar als u alleen maar het woord zult spreken, zeggen: "Here, ik geloof het," twijfel niet, meen het in uw hart . . .

23 Nu, zeg bijvoorbeeld dat ik in een vallei was, en ik niet. . . ik predik tot miljoenen mensen, maar daar net over de berg is er een groep van honderd mensen, en zij sterven zonder Christus te kennen. Wel, ik heb hier een miljoen om tegen te prediken, maar toch, Iets in mijn hart zegt mij: "Ga daar naar die mensen toe. Ga naar ze toe. Ze komen om." Ik wil zelf niet gaan, maar toch is er Iets in mij. Ziet u, dat is dan God, Die beweegt. Kijk wat het doel is, kijk wat het motief is om te gaan, niet voor eigen . . . Nu, als ik zeg: "Wel. . ." Als mijn doel juist is om daar heen te gaan, maar dan kom ik hiertoe en hier is een grote berg; ik zeg: "Weet u, als ik over die berg heen kom en die honderd man allemaal red, hebben ze daar op een dag een standbeeld: Broeder Branham, de grote zendeling." Nu, mijn motief is niet juist. De berg zal niet vallen. Zeker niet.

24 Maar wanneer mijn motief en doelstelling juist is, en God mij in mijn hart leidt, en ik niet over de berg heen kan komen, om de berg heen, onder de berg door, zou ik zeggen: "Berg, verplaats je." Misschien dat het . . . Wanneer ik dat zeg, en ik het alleen maar zeg met die juiste soort geest, geleid door de Heilige Geest, in de wil van God, zou er misschien niet meer dan alleen één kleine lepel vol van die berg neerkomen, maar het is onderweg. De volgende dag zou er misschien twee pond neerkomen. De volgende dag een kwart ton. En misschien, met een maand, stort vijf ton in. Wat dan? Zouden het misschien nog niet eens zien, maar, maar hij beweegt, op z'n weg. Ik zal daar precies blijven staan en de zaak gedaan zien worden, omdat God het zo zei en dat beklinkt het gewoon.

25 Kunt u dat vanavond daar over uw moeder denken? Goed, als u het denkt, zal ze beter worden. Goed. Dat is als u het alleen maar zult geloven: spreek gewoonweg het woord en blijf daarbij. Ziet u? Geloof het gewoon; hou eraan vast. Het is Eeuwig Leven.

26 Nu, morgenmiddag. . . Ik vertelde Billy vanavond de gebedskaarten gewoon achterwege te laten en ik wilde spreken. Ik geef toe, in werkelijkheid ben ik sinds januari steeds weggeweest, overzee, en terug, in Phoenix, naar huis, en terug, en alles helemaal (die onderscheiding) tot ik zo zwak ben dat ik nauwelijks weet waar ik sta soms. Ik ben er zo'n beetje aan onderdoor gegaan.

27 En dan moet ik vertrekken, en zij. . . u—u broeders hebben mij uitgenodigd om nog een paar dagen langer te blijven. Hoe zeer waardeer ik dat. Ik denk werkelijk dat dit hier een geweldige

stel predikers is. Wens dat we wat meer tijd voor gemeenschap konden hebben. Zo de Here wil, zal ik nog eens terugkomen. Niets anders, alleen maar van de ene kerk naar de andere gaan en kriskras door de stad gaan en jullie allemaal bezoeken. Ik zou dat graag willen doen: wat ik ook zou kunnen doen om het Koninkrijk van God te helpen, dat is, als u zou willen dat ik dat doe. En eens terug te komen en met ons samen en een fijne, goede bijeenkomst ergens te hebben.

²⁸ En denk eraan, broeders, ik zal voor u bidden. Dat is één ding dat vast staat. En ik wil dat jullie allemaal voor mij bidden, jullie allemaal.

²⁹ En nu, ik—ik ben . . . Morgenvroeg zijn de kerkdiensten in al deze verschillende fijne kerken door de hele stad.

³⁰ Nu, sommige van de groepen uit Jeffersonville zijn hier. Sommigen van mijn vrienden, een van mijn beheerders van de kerk is hier, Broeder Fred Sothmann. Ik ben nooit in staat geweest om hem in de bijeenkomst te zien. En broeder . . . O, vele anderen van mijn vrienden van daar bij Jeffersonville, mijn pri- . . . mijn secretaris daar en—en allen zijn hier, ergens in de bijeenkomst. Ik heb hen nog niet gezien.

³¹ En broeders, er zijn hier enkele fijne kerken in deze stad. En de rest van jullie bezoekers, zoek er een van op en ga morgen naar deze kerken toe. Ze zullen u goed doen, ik ben er zeker van. Zij zijn broeders die in dit soort bediening geloven. Dat is de reden dat ze hier op het podium zitten en beneden op de plaatsen hier, omdat zij erin geloven. En ik waardeer die mannen.

³² Here, zegen deze afdeling van Volle-Evangelie Zakenlieden hier die—die deze bijeenkomst heeft gesponsord. Er is . . . Ik geloof dat dat juist was, die de bijeenkomst heeft gesponsord. Ik—ik ga nogal vaak naar hun sponsors, omdat er daarin . . . We behoren niet zo te zijn, maar vaak laten broeders kleine onbeduidende verschillen, zoiets als een man die *iets* gelooft; een ander gelooft *iets*; het zorgt voor een beetje onenigheid en oude wonden van lang geleden; het had tegen deze tijd al genezen moeten zijn, maar het—het . . . En als u, of als ik de Volle-Evangelie Zakenlieden bereik, dan helpt dat een beetje om het te verbinden, en wij komen samen, en wij hebben echte gemeenschap met elkaar, gewoon hele goede tijden. En wij waarderen dat. God zegene die afdeling. Ik geloof dat de Here het voor een doel heeft opgericht.

³³ Nu . . . en toen had ik het grote voorrecht om Broeder Oral Roberts' plek onlangs te zien. En tjonge, zo'n reusachtige plek, zo'n prachtig iets. Het is—het is een gedenkteken voor Pinksteren.

³⁴ Toen ben ik naar die van Broeder Tommy Osborn gegaan, nog een geweldige plek, geweldige man van God, die . . . Broeder Tommy en ik zijn gewoon hecht, en Broeder Oral ook, gewoon

heel erg nauw verbonden broeders, en we houden van elkaar, en proberen het beste te doen voor alles wat we kunnen voor het nut van de mensen in het Koninkrijk van God.

³⁵ Dus ik waardeer die mannen zeker die hier in deze stad zijn tussen de rest van deze fijne mannen die jullie hebben. Jullie schapen hebben geweldige herders. Ik, gewoon, ik zal het op die wijze zeggen. Moge de Here doorgaan om met jullie allen te zijn, is mijn gebed. En nu, morgenmiddag, ik . . . Hoe laat begint de dienst, broeders? Half drie. Laten we zeggen één—één of halftwee dat jullie hier zouden moeten zijn zodat ze de rest van de diensten niet zullen storen.

³⁶ Nu, als de jongens het jullie nog niet hebben verteld, vanavond hebben ze enkele boeken, foto's enzovoort, en banden, en platen, en . . . van de samenkomsten, en zij verkopen ze. Maar we zullen niet toestaan dat zij ze op de Sabbat verkopen, morgen. Geen boeken of niets om morgen te worden verkocht. Dus zullen we niet . . . dat hebben we nooit toegelaten. Hoewel velen zeiden: "U hebt het helemaal verkeerd. . ."

³⁷ En die beste Pa Bosworth vertelde mij altijd: "O, Broeder Branham, daar zit je verkeerd," maar dat is hoe ik het voel (Ziet u?), en ik—ik voel. Als u er één wilt, geven ze u er één, maar als u . . . Maar we kunnen niet op—op de Sabbat verkopen. Nee. Dat is alles. Als ik dat geloof, moet ik er ook naar leven, gewoon . . . ik moet met mezelf leven. Ziet u? En ik—ik moet met mijn overtuigingen leven en dus . . . Of u kunt het thuis laten weten, en, bij het huis, bij de plaats, en het krijgen.

³⁸ Nu vanavond, o, laten we gewoon allemaal, gewoon dat vergeten, o, wat voor werk er ook maar gedaan moet worden, of anders wat, of het geploeter van de dag. Laten we gewoon alles opzij leggen, en enkele ogenblikken in het Woord gaan kijken, en kijken wat God tot ons zou spreken door Zijn Woord. En mag ik bidden dat God ons gewoon een buitengewoon grote zegening zal geven vanavond.

³⁹ Gene, zou jij haar voor mij kunnen ontvoeren? Zou jij dat kleine meisje voor mij willen ontvoeren? Is zij niet een knap klein meisje? Zou je met mij mee naar huis willen gaan en met mijn kleine Sarah, ongeveer zo groot, willen spelen? O, wil je dat? Ik—ik zou dat wel voor je willen. Zij is ongeveer net zo groot als jij, en zij is Papa's kleine meisje. Um-hum. Hum. En ik ben er zeker van dat jij—jij ook van jouw Pappa houdt, toch? Mamma? O, tuurlijk wel. Het knapste kleine meisje waar ik hier naar zit te kijken. Oogjes zien eruit als twee brandgaatjes in een deken en—en wat bruin haar.

⁴⁰ Ik hou gewoon van kleine kinderen. Ik heb thuis twee kleine meisjes. Een ervan is Rebekah en de andere is Sarah.

⁴¹ Enige tijd geleden dan, was ik weg. Zij zijn allebei Pappa's kleine meisjes, weet u, en ik hou van ze. En zo gauw ik

binnenkom moet ik ze op mijn rug laten rijden, en... alleen wordt Becky er te groot voor; ze is zo groot als ik. Zij zou nu mijn rug breken; zij is... maar zij is toch nog steeds Pappa's kleine meisje. En nu, nog ongeveer een jaar, dan willen we haar ergens op een Bijbelschool doen en van de openbare school af.

⁴² En toen, ze waren op Pappa aan het wachten, weet u, om thuis te komen. Ik was weggeweest, in de samenkomst. En morgenavond zullen ze tot middernacht op mij blijven wachten tot ik binnenkom. En dus, ik kwam 's ochtends heel erg vroeg binnen, rond drie of vier uur. En moeder kwam naar de deur en liet mij binnen, en ik was zo moe en afgemat, dat ik... Hier op het podium, ik... wanneer de... gezalfd voelt het prima, maar wanneer dat je eenmaal verlaat, dat is waar je in moeilijkheden raakt. Hoevelen hebben dat ooit geweten? Wel, tuurlijk is dat zo.

⁴³ Kijk. Elia ging de berg op en riep vuur uit de hemel, riep regen uit de hemel, en toen de Geest hem dan verlaten had, dwaalde hij veertig dagen in de woestijn rond en God vond hem ergens teruggetrokken in een grot.

⁴⁴ Jona, hij ging naar beneden en bleef drie dagen en nachten in leven in de buik van een walvis, werd op de oever uitgespuwd en ging predikend rond. De hele stad bekeerde zich en kwam tot God. En toen de zalving hem had verlaten, ging hij naar boven de heuvel op en vroeg God om zijn leven weg te nemen. Ziet u?

⁴⁵ Ik stond naast het graf van William Cowper, niet lang geleden, die dat welbekende lied heeft geschreven dat we tijdens onze avondmaaldienst gebruiken:

Er is een Fontein gevuld met Bloed,
Dat vloeit uit Emmanuels aderen,
Waar zondaars ondergedompeld in die
stroom...

⁴⁶ Hebt u ooit gehoord wat hij... er met hem gebeurd is? Nadat de inspiratie daarvan hem had verlaten, probeerde hij een rivier te vinden om zelfmoord te plegen.

⁴⁷ Ik woon pal tegenover de Old Kentucky Home. En Stephen Foster gaf Amerika haar meest bekende volksliederen. En toen hij schrijven zou, inspiratie zou opdoen, die inspiratie, een lied zou schrijven, als hij daar dan uit vandaan zou komen, zou hij aan de drank gaan. Riep uiteindelijk een knecht en nam een scheermes en pleegde zelfmoord.

⁴⁸ Mensen weten niet wat die mensen die in die geestelijke sfeer leven doormaken. Nu *hierzo* voel je je alsof je een berg kunt verplaatsen. Maar laat de zalving eens van je weggaan, en ga dan door die deur (als daar niet iemand is om je op te vangen, zie) en dan, misschien een paar uur lang dat je, jezelf nauwelijks afvraagt waar je je bevindt. En dan avond na avond, dat vergt veel van je.

49 En kleine . . . Wilde jullie vertellen over kleine Sarah en Rebekah. Dus de volgende ochtend, ik kon niet slapen, en ik stond op, zat in een stoel, en na een poosje kwam Becky, als de oudste, zij was—had langere benen dan Sarah, en dus kwam Becky aanrennen . . . werd wakker, sprong uit bed, zonder haar kleine zusje wakker te maken, en hier kwam zij door het huis heen, rende zo hard als ze maar kon. Zij zei: “Pappa, Pappa . . .” Ik stak een van mijn benen uit, en zij sprong erop, aardig goed in evenwicht. Net zoiets als de—de moderne kerk, weet u wel, ze is een lange tijd in het spel geweest, weet u, een paar honderd jaar lang. Ze kon zich heel goed in evenwicht houden, en zij sloeg haar armen om mij heen en zei: “O, mijn Pappa, mijn Pappa . . .”

50 En kleine Sarah werd door het lawaai wakker. Wel, ik weet niet of uw kinderen het wel of niet doen; die van mij wel: de jongere krijgt de tweedehandsjes. En dus had Sarah Becky haar pyjama aan, voeten ongeveer zoveel te lang, weet u wel. En hier kwam zij aan, heel klein kort meisje, vallend, struikelend. En zij kwam er wat later aan. Dus draaide Becky zich om, zei: “Sarah, mijn zus, ik wil je iets vertellen.” Zij zei: “Ik was hier het eerste. En ik heb het monopolie. Dus ik heb alles van Pappa en er is niets voor jou over.”

51 Dat is de wijze waarop sommige mensen over religie proberen te denken, nietwaar? Uh-huh. Dat klopt.

52 En arme kleine Sarah, zij trok een pruillip, en haar zwarte oogjes keken naar mij op, en zij begon te huilen. En Becky had haar wang tegen de mijne en knuffelde mij. Ik hou van haar. En Sarah begon weg te lopen omdat Becky alles van Pappa had. Ik schoof de andere knie op *deze* manier opzij en wenkte zo naar haar. O, zij fleurde heel gauw op en rende, sprong op mijn knie zodat . . . Zij was nog niet zo oud en haar benen konden de vloer zelfs niet raken. Zij was een beetje wiebelig (misschien zoals ik dat ben, gewoon wat wiebelig, weet u), en ze kon niet . . . kon niet bij de vloer. Zij was geen grote denominatie, weet u wel, en dus had ze geen vaste grond onder de voeten. Ze was er nog niet lang genoeg.

53 En dus, zij was een beetje wiebelig, en ik sloeg beide armen zo om haar heen en drukte haar dicht tegen mij aan, en zij schitterde, die zwarte oogjes, en keek om naar Rebekah. Zij zei: “Rebekah, mijn zus,” zij—zij zei, “het mag wel waar zijn dat jij alles van Pappa hebt, maar ik wil je één ding laten weten: Pappa heeft alles van mij.” Dus . . .

54 Dat is . . . Zolang Hij mij maar helemaal heeft. Ik zou misschien niet de scholing mogen hebben om de grote zaken over te brengen, maar zolang ik maar weet dat Hij mij helemaal heeft, in mijn wiebelen, Hem gewoon beide armen om mij heen te laten hebben, het zal me gewoon goed doen voelen.

55 Wel, laten we nog een klein woord van gebed naar Hem opzenden voordat we het Woord openen.

56 Nu, Hemelse Vader, wij beseffen dat wij ook net als kinderen zijn. En—en U houdt ervan om met ons te zijn, en met ons te aanbidden. En terwijl we U aanbidden, en U houdt van ons, en houdt ons in Uw armen, en zendt Uw Heilige Geest neer, en laat ons weten dat U leeft en dat U onze Vader bent; wij danken U zozeer. Nu, laat de Heilige Geest vanavond tot ons komen. Heb ieder hart lief, Here. Geef ons een nieuwe zegen. Giet de dauwdruppels van genade op ons uit, Vader. Kijk niet naar onze zonden. Het zijn er te veel. Here, vergeef ze gewoon. Scheld ze kwijt, Vader, en neem ons gewoon in Uw armen, en—en genees onze ziekten, en—en reinig onze zielen, en zet onze geesten vrij, Here, zodat wij U kunnen aanbidden en prijzen, zoals kleine kinderen zijn die het huis rondrennen, gewoon weten dat Pappa over ons waakt. Sta het toe, Here.

57 Nu, geen mens is in staat om—om het Woord uit te leggen. We beseffen dat. Johannes zag het Boek in de rechterhand van Hem Die op de troon zat, en er was niemand in de hemel, of op de aarde, of onder de aarde die waardig was om het Boek te nemen om het te openen, of om de zegels te verbreken. En er kwam een Lam naar voren, dat geslacht was sedert de grondlegging van de wereld. En Hij was waardig. En Hij nam het Boek en verbrak de zegels en opende het Boek. O Lam, kom vanavond. Open het Boek voor ons, Vader, terwijl wij op U wachten, want wij vragen het in Jezus' Naam, het Lam van God. Amen.

58 Ik heb vanavond gekozen voor een klein vers hier uit de Schrift, van drie woorden. Maar eerst wil ik een vers of twee lezen, uit Johannes het 11e hoofdstuk, beginnend met het 23e vers.

Jezus zei tot haar: Uw broeder zal weer opstaan.

Martha zei tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten laatsten dage.

Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij geloofd zal leven, al ware hij ook gestorven;

En een ieder, die leeft, en in Mij geloofd, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloofd gij dit?

Zij zei tot Hem: Ja, Heere; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou.

59 En als tekst zou ik deze drie woorden willen gebruiken: *Geloofd gij dit?*

60 Ik las enige tijd geleden een verhaal. Ik denk dat het een fictief verhaal was. En zowat alle predikers hebben, denk ik, Dr. Ingrahams boek gelezen over—over *De prins uit het huis van*

David. Het is een geweldig boek. 't Is, ik denk dat het helemaal uitverkocht is. Ik zou het graag gedrukt willen hebben, zodat ik het onder de mensen kan brengen.

⁶¹ En ik las daarin een klein artikel over deze Lazarus, en over Jezus, en Maria en Martha, die, de zusters van Lazarus. En ik las daarin over waar Jezus woonde, ik geloof, met Martha en Maria. Zij waren allebei liefelijke Hebreeuwse meisjes. En Lazarus leerde of studeerde om een schriftgeleerde bij de tempel te worden, en maakte letters van de wet voor de priesters.

⁶² En Jezus had in het bijzonder veel omgang met Lazarus. Als we in het boek lezen over waar Hij naar hun huis kwam, en Martha een beetje aarzelend was om naar Zijn woorden te luisteren, maar ze moest het avondeten klaarmaken en de tafel dekken, maar Maria zat aan Zijn voeten. En Jezus zei dat Maria de betere dingen heeft gekozen.

⁶³ En vervolgens, ons werd verteld dat Lazarus degene was die Jezus naar Johannes bracht, in het verhaal van Dr. Ingrahams boeken, en . . . over *De prins uit het huis van David*. Echter, het kan zijn dat dit niet waar is geweest, ik weet het niet, maar gewoon als achtergrond ervan, maar van hem werd verondersteld dat Hij bij hen woonde.

⁶⁴ Nu, wij hebben geleerd deze komende, deze afgelopen week, liever gezegd, dat Jezus zei, in Johannes 5:19: "Ik . . . De Zoon kan niets in Zichzelf doen, tenzij Hij het de Vader ziet doen: dat doet de Zoon evenzo. De Vader werkt en de Zoon werkt tot nu toe." Ziet u? "Wat Hij de Vader ziet doen."

⁶⁵ Dus, om dit echt het juiste verhaal te maken, moest de Vader, God, tot Zijn Zoon, Jezus, hebben gesproken, en zei: "Je vriend, Lazarus, zal gaan sterven, maar het zal ten goede zijn, ga Jij dus het huis verlaten. Ga weg, omdat Jou gevraagd zal worden om voor hem te bidden, of hem gezond te maken, en—en Ik wil niet dat Je dat doet." Als u op het verhaal zult letten terwijl we verder gaan, zult u zien dat het zich ophoopt naar de absolute waarheid daarvan. Dus, zonder enige waarschuwing of wat dan ook, liep Jezus weg van het huis en ging ergens anders heen, kwam die avond niet terug. En Hij ging naar enkele andere steden. En zodra Jezus het huis verlaten had toen begonnen de moeilijkheden.

⁶⁶ En als Jezus uw huis verlaat, zijn er moeilijkheden onderweg. Onthoud maar, wanneer Hij uw huis verlaat, zijn er moeilijkheden op komst. Wanneer u gezelligheidsverenigingen en dergelijke in uw kerk haalt die zo gesmeerd lopen, zoals een of andere grote zestien cilinder Rickenbacker, en u Jezus er buiten laat, wanneer Jezus van uw kerk weggaat, zijn er moeilijkheden op komst. Jazeker, als Jezus een denominatie verlaat, dat zij Hem aan de kant zetten en zeggen: "Welnu, wij geloven gewoon niet dat deze dingen precies helemaal juist konden zijn," en u

iets anders aanneemt, zijn er moeilijkheden onderweg. Onthoud dat maar.

⁶⁷ Herinnert mij aan een verhaal van de Here Jezus, dat in het boek Lucas gevonden wordt. Weet u, toen Hij nog maar een jongen was van ongeveer twaalf jaar oud, namen Zijn mensen Hem mee, zoals ieder jaar gebruikelijk was, op naar het feest van Pinksteren. En terwijl ze in de stad Jeruzalem bij het feest waren en een goede tijd hadden, ontdekten we in de Bijbel dat ze drie dagen zonder Hem waren geweest. En dat zij misschien wel dachten, het vanzelfsprekend namen, dat Jezus onder enige van hun verwanten moest zijn geweest. Nu, wij kunnen dat niet doen. Toen zij bij hun verwanten kwamen om erachter te komen, was Hij er niet.

⁶⁸ En wij kunnen het niet vanzelfsprekend nemen, gewoon omdat we Methodist zijn, Baptist, Presbyteriaans, van Pinksteren, en onze achtergrond en onze voorvaderen grote gelovigen waren; wij nemen het gewoon als vanzelfsprekend dat Jezus met ons is. Wij kunnen dat niet doen. We moeten iedere dag en elke minuut met Hem in contact staan. O, ik houd daarvan.

⁶⁹ Ik wil hebben wat God nu is. Wat mijn ouders hadden, wat mijn voorvaderen hadden, is prachtig. Maar (Wat zij hadden is goed.) ik denk dat we verder op de weg zijn.

⁷⁰ Laten we eens zien wat Hij vandaag is. Ik wil niet achteromkijken om te zien wat meneer Moody heeft gedaan, omdat we verder in de tijd zijn dan meneer Moody. Het probleem met onze kerken is: we kijken terug en zeggen: "Nou, laten we eens kijken wat meneer John Wesley zei, wat sommigen van de anderen zeiden." Dat is de reden dat de wetenschap op haar vlak zoveel verder is dan religie op de hare.

⁷¹ Een Franse wetenschapper bewees hier driehonderd jaar geleden dat als je met de geweldige snelheid van vijftig kilometer per uur zou gaan, de zwaartekracht je van de aarde zou optillen. Denkt u dat de wetenschap vandaag daar naar terug zou verwijzen? Ze gaan drieduizend kilometer per uur en gaan nog steeds verder. Zij gaan verder door, kijken vooruit. Maar wij willen terugkijken om te zien wat Moody gezegd heeft; Sankey gezegd heeft; Finney gezegd heeft; Knox, Calvijn; van diegenen. Wat zij zeiden was in orde. Dat was voor hun tijdperk, maar wij gaan verder.

⁷² Mijn grootvader reed in een ossenwagen. Ik rij in een Ford V8. Mijn zoon zal in een straalvliegtuig vliegen. Daarom, we gaan verder. Dat is hoe religie hoort te zijn. Het komen van de Heer is ophanden. De gemeente hoort in haar kracht verder te gaan. De wetenschap kan alleen maar tot zo ver opklimmen en dan moet het afnemen, maar wij hebben onaangeboorde bronnen, die nog nooit zijn aangeroerd, van de kracht, onbeperkt, van God,

waar wij in horen te verkeren. Wij leven vanavond een miljoen mijl beneden ons voorrecht, van voorrechten waar Christenen van horen te genieten. Ik schaam me voor mezelf wanneer ik hier buiten kijk en de inrichtingen zie, en de ziekten, en de moeiten die er nu gaande zijn. Onze gemeente hoort door de straten te gaan, de zieken te genezen, de doden op te wekken, duivelen uit te werpen, tekenen en wonderen te doen, de hele wereld te doen beseffen dat Jezus Christus leeft. Dat is wat wij moeten doen.

⁷³ Wel, u zegt: “Meneer Moody heeft nooit. . .” Meneer Moody leefde niet in deze dag. Dat klopt. Wij leven bij het komen van de Here. En wij hebben het gewoon maar vanzelfsprekend gevonden dat Hij onder onze verwanten was. Maar laatst, toen een uitdager meneer Graham uitdaagde, ontdekten we dat Hij niet onder onze verwanten was.

⁷⁴ Waar vonden ze Hem? Waar hadden—waar hadden ze Jezus gevonden? Precies waar ze Hem hadden achtergelaten. Waar hadden ze Hem achtergelaten? Bij het feest van Pinksteren. Waar laten wij Jezus achter, waar laat de gemeente Hem? Bij het feest van Pinksteren. Wanneer wij bij die ouderwetse Pinksterkracht en het feest van Pinksteren weggaan, lopen we bij Jezus vandaan. Dat klopt precies, vriend. Wij leven beneden onze voorrechten. Jazeker.

⁷⁵ Zij lieten Hem achter bij het feest van Pinksteren, en daar is de enige plaats waar de Methodist, Baptist, Presbyteriaan, en Pinkstermensen Hem ooit zullen vinden, is om terug te keren naar waar u Hem hebt achtergelaten. Waar is de vreugde des Heren? Waar is de kracht des Heren? De gemeente vraagt vandaag: “Wat—wat gebeurde er met de God uit de geschiedenis?” Hij wacht op Zijn volk om Hem op het toneel te roepen. Maar de. . .

⁷⁶ Wij kunnen het niet door denominaties doen. Wij kunnen het niet door psychologie doen. Wij kunnen het niet door rekenkunde doen, of wij kunnen het niet met onderwijs doen. Wij scheiden ons af, verdelen onszelf. Wij zijn niet verdeeld. Wij zijn werkelijk één persoon in Christus Jezus. Wij zijn allen één in Christus, en onze denominaties zullen dat nooit doen. Hoe goed ze ook zijn, ze zullen het niet doen. Onze scholing is de grootste belemmering die het Evangelie ooit heeft gehad, is scholing.

⁷⁷ Wat wij nodig hebben is geen opleiding. Wij hebben de kracht en betoning van de Heilige Geest weer in de gemeente nodig om de kracht te betonen. Jezus zei nooit: “Gaat heen in de gehele wereld en—en leert.” Hij zij nooit: “Gaat heen in de gehele wereld en doe. . .” Hij zei: “Gaat heen in de gehele wereld en predikt het Evangelie.” En het Evangelie is om de kracht van de Heilige Geest te demonstreren, de opstanding. Wij schieten nog een miljoen mijl te kort bij wat we moeten zijn. Laten we

voorwaarts gaan. Laten we teruggaan naar waar we Hem bij het feest van Pinksteren hebben achtergelaten.

⁷⁸ Jezus zei, in Johannes, geloof ik, het 15e hoofdstuk, Hij zei: “Ik ben de Wijnstok; gij zijt de ranken.” Welnu, als die Wijnstok de eerste rank voortbracht, en uit die rank een boek der Handelingen geschreven werd, zal de tweede rank nog een boek der Handelingen voortbrengen. De derde rank zal nog een boek der Handelingen voortbrengen. En elke rank die uit die Wijnstok voortkomt zal dezelfde zijn als wat de eerste rank was.

⁷⁹ Nu, u kunt enten, dat weten we. Ik heb een citrusboom gezien met ongeveer acht verschillende soorten vruchten eraan. Ik heb een sinaasappelboom gezien die grapefruits, en citroenen en van alles en nog wat voortbracht, maar zij werden erin geteeld.

⁸⁰ Dat is wat er vandaag aan de hand is. Wij hebben onze ideeën erin geteeld, onze denominaties erin geteeld, maar als die boom ooit zelf nog een vruchtdragende rank voortbrengt, zal het als de oorspronkelijken zijn die erin waren gegaan. Halleluja! O, gemeente zal zich vermengen, maar wij hebben de kracht van het oorspronkelijke nodig. Wij hebben de Heilige Geest nodig, de kracht van de opstanding van Jezus Christus. Dat is wat Hij ons vertelde om te doen.

⁸¹ “Ik ben de Wijnstok, gij zijt de ranken.” Als een wijnstok een scheut voortbrengt, en deze tevoorschijn komt met mooie blauwe druiven, zal de volgende wijnstok die het voortbrengt er mooie blauwe druiven aan hebben. Als de eerste Wijnstok voortkwam, en ze onder de invloed van de Heilige Geest vielen, en ze grote wonderen, en tekenen deden, en hun getuigenis verzegelden aan een wereld. . . Zelfs velen van hen met hun eigen getuigenis, zij, met hun bloed verzegelden zij hun getuigenis. Zij gingen door allerlei soorten gevaren en van alles om het Evangelie te brengen. Zij hebben moeten lijden; zij werden geslagen; zij werden gestraft. “Moeten wij gedragen worden, thuis naar de Hemel, op een bloemrijk bed van gemak, terwijl anderen vechten om de prijs te verkrijgen, en door bloedige zeeën zeilden?” Wat verwachten wij om te doen? “Ik moet vechten wil ik heersen. Geef mij meer moed, Here.” Zeker. Wij hebben nodig een . . .

⁸² Wij hebben geen nieuwe denominatie nodig. Wij hebben geen nieuw kerkgebouw nodig. Wat wij vandaag nodig hebben is een ouderwetse, verafgelegen, hemelsblauwe, zonde-dodende Pinkster-opwekking, die met Pinksteren werd geboren en weer terug in de gemeente is, opnieuw de kracht van de Heilige Geest, om Jezus op het toneel te brengen.

⁸³ De God uit de geschiedenis komt altijd op een cruciaal moment op het toneel. Wij hebben het nodig. Dat is wat er vandaag met onze kerk aan de hand is. We raken te ver achterop. We geraken in de modus van de wereld. En geleidelijk aan, jaar na jaar, begint het een beetje af te sterven en te vergaan.

⁸⁴ Binnenkort is het snoeitijd. God zal het zo zeker als ik in deze preekstoel sta, gaan snoeien. God zal haar terugsnoeien om ervoor te zorgen dat zij vrucht draagt. Hij zal een dezer dagen de werken van de wereld eruit gaan snoeien. Wat een schande, de manier waarop de kerk zich onder de naam van religie heeft gedragen.

⁸⁵ En we ontdekken, toen Jezus wegging, dat de dood intrad. Wanneer Jezus onze kerk verlaat, de kracht van de Heilige Geest onze kerk verlaat, begint het achteruit te gaan en—en te sterven. En na een poosje is er niets meer van over. Nu, toen Jezus wegging, trad de dood in. O, wat een droevige tijd was dat.

⁸⁶ En merk op, zij stonden er verbaasd over, en zij vroegen om Jezus te laten komen, maar Hij kwam niet. Zij stuurden Hem weer bericht om te komen, en Hij kwam niet, maar Hij wist wat Hij zou gaan doen. Hij weet ook vanavond wat Hij gaat doen. Het is met Hem niet uitzichtloos: Hij weet precies wat Hij gaat doen. Hij zal een volk doen opstaan, net zo zeker als ik in deze preekstoel sta. Hij zal een volk omwille van Zijn Naam uit het heidense geslacht opwekken. Hij zal het doen.

⁸⁷ Het is de tijd van de Joden die nu ophanden is, en die van de Heidenen is aan het eindigen, omdat zij er gewoon uit zijn gegaan. Zij verwerpen Christus; zij verwerpen hun tekenen; zij verwerpen alles dat goddelijk genoemd wordt, en markeren het als een of andere telepathie of duivelse macht en doen. . . Zij lasteren de Heilige Geest en verzegelen zich weg van God. En God zal die minderheid nemen, na een poosje, en het op doen staan in een machtige gemeente, en dan de Geest richting de Joden keren, en de Heidengemeente thuis nemen. Precies zo. Zij wordt nu voorbereid. Welnu, we zijn bij de eindtijd, zowat.

⁸⁸ Jezus, Hij wist het wel. En na een poosje zei Hij: “Onze vriend Lazarus slaapt.”

⁸⁹ Welnu, de discipelen dachten dat hij wat aan het rusten was. Hij zei: “Wel, als hij slaapt, doet het hem goed.”

⁹⁰ Wel, Hij zei in Zijn. . . hun woorden, zodat zij het zouden begrijpen, zei: “Hij is gestorven, en Ik ben blij voor u dat Ik daar niet was.” Ziet u? “Voor u, dat Ik daar niet was.” Omdat zij Hem zouden hebben gevraagd om te—te genezen—hem te genezen, maar Hij wist dat Hij het niet kon doen, omdat het visioen nog moest. . . na die vier dagen wist Hij dat dat de tijd was waarover de Vader Hem had verteld. Wat prachtig; Hij zei bij het graf: “Vader, Ik dank U, Gij hebt reeds gehoord, maar Ik zeg het slechts voor dezen die erbij staan.” Ziet u? Hij wist al wat Hij zou gaan doen. Hij zei: “Ik zal hem gaan opwekken.”

⁹¹ Nu, ik kan me voorstellen dat dat gezinnetje helemaal gebroken was. De kostwinner weg, verdriet. O, het is wonderbaar als je een verdrietig gezin of een verdrietig hart hebt en Jezus dan ineens verschijnt, nietwaar? Ik kan me voorstellen dat ik

Martha zie, een heel mooie kleine vrouw met een zwarte sluier over haar gezicht, en kleine Maria, en dat ze mekaar vasthouden en zeggen: “Wat zullen we doen? Papa en Mama zijn weg, en onze dierbare broer . . . Nu, we hebben de kerk verlaten, en we worden door hen geëxcommuniceerd, en zijn eruit gekomen om Jezus van Nazareth te volgen. En Hij heeft zich ergens teruggetrokken en ons achtergelaten.”

⁹² Ik kan een criticus horen langskomen en zeggen: “Hé, waar is die goddelijke genezer, die profeet uit Galilea? Waar bevindt Hij Zich nu? Zie je wel, wanneer het er echt op aan komt dat het tijd is voor Hem om iets te doen, is Hij vertrokken.” Daar heb je het. Ziet u, God houdt er gewoon van om dat te doen, gewoon om de mensen te laten, gewoon mensen te laten zien wat ze zijn, ja, hen gewoon op de proef te stellen om te zien wat ze werkelijk zijn. Hij geeft ze een zegen. Hij verschijnt, toont Zichzelf, stelt Zich aan de mensen voor, om maar te zien wat voor reactie ze zullen geven, gewoon om te zien wat ze ermee zullen doen.

⁹³ Nu, we ontdekken dan, na een—een paar dagen, vier dagen; arme Lazarus was gestorven. Zij hebben hem begraven. Tweede dag, derde dag, vierde dag. . . Nu, iedereen weet dat er na drie dagen ontbinding intreedt: de neus valt in, in het gezicht, als eerste. En dan treedt er ontbinding in; de huidwormen beginnen het lichaam te verteren. Ze legden hem in de aarde, zetten een groot rotsblok boven op de grot waar ze hem in hadden. En om de zoveel tijd zouden de jonge meisjes ernaartoe gaan en bij het graf neerknielen om te huilen.

⁹⁴ En na een poosje verspreidde het nieuws zich: “Jezus is gekomen. We hebben Hem de stad binnen zien komen.” O, die kleine Martha, die er zo, schijnbaar zo aarzelend over was geweest, zij bewees toen uit welk hout zij gesneden was. Hier komt ze aan. Ze gaat dan op weg, holde al zoekende weg. Ik kan een paar van hen onderweg horen zeggen: “Wel, ik neem aan dat je nu overtuigd bent, dat jouw religie vals was.” Zij negeerde hen gewoon en ging verder, ging gewoon aan alle critici voorbij. Ze ging verder door tot ze Hem zag, misschien zittend op de straathoek.

⁹⁵ Nu, het is schijnbaar zo, ze moet. . . ze zou misschien wel recht hebben gehad om Hem verwijten te maken en—en boos tegen Hem te spreken. Wel, ze rende er niet heen om te zeggen: “Kijk hier eens, kijk hier eens, Jij. Je zou een Profeet behoren te zijn, een Man van God. Waarom kwam Je niet toen we Je riepen? Nou, we zijn nu het mikpunt van spot van de stad geworden. Wij zijn uit onze kerk gegaan om Jou te volgen.” Het scheen alsof ze er recht op had. Maar u weet wel, net zoals ik over *Het Lam en de Duif* heb gepredikt, als we een lam zijn, een lam geeft elke recht dat hij heeft op. Dat klopt precies. Hij heeft niets anders dan wol, dus moet hij dat opgeven. En u geeft elk recht dat u heeft op om God te dienen. Dat klopt precies.

96 Ik bestookte de vrouwen over de manier waarop zij deze kleine korte kleren dragen, weet u, en zij zeiden: “Wel, wij zijn—wij zijn Amerikanen. Wij kunnen doen wat we willen.”

97 Ik zei: “Dat klopt helemaal, maar als u een lam bent, zult u uw rechten afleggen.” Sigaretten roken en zo doorgaan, dat is het ergste wat een vrouw ooit heeft gedaan. Dat klopt helemaal.

98 Een vrouw zei tegen mij, niet lang geleden, was met mij aan de praat, zei; “Maar, Broeder Branham, ze maken geen ander soort kleren.”

99 Ik zei: “Maar ze maken nog steeds naaimachines en verkopen stoffen. Er bestaat helemaal geen excuus voor.” Dat klopt precies.

100 Denk eraan, op een dag, u kunt hier misschien rein zijn voor uw man, maar u zult zich voor overspel moeten verantwoorden, net zo zeker: “Zo wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds overspel met haar gepleegd.”

101 Wat is er vandaag aan de hand met de Pinkstervrouwen, is wat ik me afvraag. Hoe dat jullie van de oude richtlijn afgeweken zijn. Hoe dat jullie moeders vroeger lang haar hadden, en vandaag schilderen de Pinkstervrouwen zich op als een carnavalsstel, en knippen hun haar af, en dragen zulke kleine korte kleren, net als de rest van de weg. . . gaan 's middags naar buiten om het gazon te maaien, wanneer er mannen langskomen; beseft u, vrouw, dat u zich voor overspel met die mannen moet verantwoorden? U biedt uzelf aan hen aan voor dat doel. Het is een kwade geest op de gemeente en de mensen, en zij weten het niet. Blind, en weten het niet. Het is de waarheid.

102 U zou misschien zeggen dat ik geen recht heb om dat als evangelist te zeggen. Wel, ik—ik moet de leiding van de Heilige Geest volgen; dat is alles wat ik kan zeggen. U. . . Als ik u bij 't oordeel ontmoet, dan wil ik uw bloed niet aan mijn handen hoeven te hebben. Ga bij elk stukje grond vandaan dat op Satan lijkt. Blijf ervandaan. Ga er bij weg. Het kan me niet schelen hoeveel televisiesternen. . . U bent hier niet, als televisiester; u bent een dochter van God.

103 Predikte onlangs 's morgens in een voorganger z'n kerk, over een oude slaaf, de tijd dat ze slaven verkochten, lang geleden. En ze kwamen vroeger langs en kochten ze op de veiling. En de mensen waren, ze weenden, ze huilden, vanwege hun thuisland; ze zouden nooit meer teruggaan. En ze moesten ze met de zweep slaan. En ze zouden ze kopen net als je een auto zou kopen, gewoon voor wat dan ook, de prijzen, en die mensen verkopen.

104 En op een dag kwam er een koper langs, een handelaar, op een grote funda- . . . een grote plantage liever. En hij zei: “Hoeveel slaven heb je te koop?”

105 Zei: “Wel, ik heb er een paar om te ruilen.” Ze probeerden om ze groot te krijgen. Namen die moeders, vaders. . . Als de vrouw die hij getrouwd had een zwak vrouwtje was, namen deze grote, gezonde mannen en fokten ze tot. . . zoals paarden en dieren. Was nooit correct geweest. God maakte de mens. De mens maakte slaven. Het is niet juist om mee te beginnen, nooit. God wil niet dat welk mens dan ook een slaaf zou zijn. Zeker niet. En geen. . . Let op wat er plaatsvond.

106 Dan, te midden van dat alles, zei deze kerel: “Nou, ik zou een paar van ze willen kopen. . .” Hij zag daar één jonge knaap. Ze hoefden hem niet met de zweep te slaan. Hij had zijn kin omhoog, hoofd omhoog, net als een echte heer, en liep er rond. En die handelaar zei: “Ik wil hem graag kopen.”

107 Hij zei: “Maar hij is niet te koop.”

108 Hij zei: “Nou, waarom?” Zei: “Is hij de baas?”

109 Hij zei: “Nee hoor, hij is een slaaf.”

110 “Nou,” zei, “waarom? Geeft u hem beter te eten dan de rest van hen?”

111 Hij zei: “Nee. Hij eet daar in de keuken met de rest van hen. Hij is een slaaf.”

112 Zei: “Wat maakt hem zo anders dan de rest van hen?”

113 En de baas zei: “Ik heb me dat zelf een lange tijd afgevraagd, maar op een dag kwam ik erachter. Daarginds in het thuisland, is zijn vader de koning van de stam. En ook al is hij een vreemdeling ver van huis, weet hij nog steeds dat hij een koningszoon is en hij gedraagt zich ernaar.” Als die. . . Als een Afrikaanse inboorling kan beseffen dat zijn vader een koning is, en hier een vreemdeling in een vreemd land nog steeds kan weten dat hij overzee een koningszoon is, hoe behoren vrouwen en mannen zich dan te gedragen wanneer u zonen en dochters van God bent? Handel ernaar. Zeker. Gedraag uzelf; reinig uzelf en gedraag u als zonen en dochters van God. Geen wonder, wat een toestand.

114 Hier zijn we. O, kleine Martha, kwam naar buiten rennen. Zij keek alsof ze een—een manier had waarop ze iets tegen Hem zou willen zeggen. “Waarom bent U niet naar mijn broer gekomen? Kijk naar wat wij voor U hebben gedaan, en U hebt ons in de steek gelaten.” Nu, als ze dat zou hebben gezegd, zou het verhaal nooit op die wijze zijn geëindigd. Nee, hoor. Het is de wijze waarop u een Goddelijke gave van God benadert. Als God een gave stuurt, moet u het juist benaderen. Als u ooit verwacht om er iets van te krijgen, moet u het correct benaderen. En Martha wist dat. Ze had waarschijnlijk over de Sunamietische vrouw en haar baby gelezen. En zij. . . Als die Sunamietische vrouw wist dat God in Elia was, hoeveel te meer was Hij dan in Jezus? Zeker.

115 Dus zij ging er met de juiste benadering heen. Zij rende erheen en viel voor Zijn voeten neer. Ik hou daarvan! Viel

voor Zijn voeten neer en zei: "Here. . ." Dat is Zijn juiste aanspreektitel. Dat is wat Hij was. Hij was haar Heer. "Here, als Gij hier zou zijn geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn."

¹¹⁶ O, tjonge! O, ik kan het me gewoon voorstellen en Zijn grote hart zien, terwijl Hij die knappe vrouw aankeek, en de tranen over haar wangen liepen. Zei: "Here, als U hier zou zijn geweest, zou mijn broer niet zijn gestorven." Let op wat zij zei. "Maar zelfs nu, Here, al is hij gestorven, al kruipen de huidwormen door zijn lichaam, zelfs nu, Here, wat U ook van God vraagt, God zal het U geven."

¹¹⁷ O, dat is het geheim. U zou misschien zeggen: "Ik heb elk ziekenhuis uitgekamd. De dokter zegt dat ik ga sterven, maar zelfs nu, Here. . . ik sta helemaal krom van de arthritis; ik kan me niet bewegen, maar zelfs nu, Here. . ."

¹¹⁸ Die kleine baby had een waterhoofd van zo'n omvang, gisteravond. Er is niets dat u kunt doen. Het zou er worden uitgedrukt en z'n hoofdje doen barsten en sterven, "Maar zelfs nu, Here. . ." Hij is nog steeds dezelfde God. Hij is nog steeds dezelfde Here. "Zelfs nu, Here. . ." En Hij zit aan de rechterhand van God Almachtig, en pleit voor ons voor de dingen waar wij aanspraak op maken die Hij voor ons gedaan heeft.

¹¹⁹ Nu voel ik me echt religieus. Jazeker. U zult me toch een heilige roller noemen, dus kunt u er maar net zo goed mee beginnen, zodat het klaar is.

¹²⁰ Dus, ja, zeker: "Zelfs nu, Here, alles wat U van God vraagt, God zal het doen."

¹²¹ "Vraag de Vader wat het ook moge zijn in Mijn Naam, Ik zal het doen," zei Jezus.

¹²² "Zelfs nu, Here, alles wat U vraagt, God zal het U geven." O, dat moest in Zijn grote hart wel een ommekeer hebben gebracht.

¹²³ Hij zei: "Uw broer zal weer leven."

¹²⁴ Ze zei: "Ja, Here. Hij zal leven. Hij was een goeie jongen. Hij zal tevoorschijn komen bij de algemene opstanding op de jongste dag." Die Joden geloofden in de algemene opstanding. "Hij zal tevoorschijn komen bij de opstanding van de laatste dagen."

¹²⁵ Kijk naar Hem. Hij bundelde alles wat hij in Zichzelf had samen. Hij zei: "Ik ben de Opstanding en het Leven." O, tjonge. Er was nooit eerder een man geweest die dat kon zeggen. Er zal later nooit één zijn die het kan zeggen. Hij is de Enige die het kan zeggen. "Ik ben de Opstanding en het Leven," spreekt de Here. "Hij die in Mij gelooft, al ware hij ook gestorven, toch zal hij leven. En een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. Gelooft gij dit?"

¹²⁶ Ze zei: "Ja, Here." O, zij wist dat er iets op het punt stond te gebeuren. Moet wel.

127 Als geloof vanuit een oprecht hart God ontmoet, komen die radertjes precies op die wijze samen. Er moet iets plaatsvinden. Ik daag dit gehoor vanavond uit, in de Naam van Jezus Christus, laat uw geloof op die manier met God in verbinding komen, dan hebben we binnen enkele ogenblikken weer een Pinksteren. Er zal zulk een opwekking in deze stad losbarsten, dat er niet genoeg politieagenten in het land zouden zijn om ze in bedwang te houden. Dat klopt. Er zou een echte opwekking komen. “Zelfs nu, Here. . .”

128 “Nou, Here, we zijn er hierop ingegaan; we hebben dit en dat gedaan.” Het kan me niet schelen wat u gedaan hebt, “Zelfs nu, Here. . .” Hij wacht op u om een beroep op Hem te doen. Hij. . . “Geloofst gij dit?” Zeker. Ja hoor. Zelfs nu, alles wat u Hem vraagt. . .

129 “Waar hebben jullie hem gelegd?” Nu gaat Hij naar het graf toe. Hij was mens genoeg om te huilen; Hij was God genoeg om de dode op te wekken.

130 Er was hier enige tijd geleden een vrouw die tot een bepaalde groep mensen hoorde. . . Ik maak er nooit een gewoonte van om het over denominaties te hebben. Maar deze vrouw. . . Zij geloven niet dat Jezus Goddelijk was. Ze zeiden dat Hij gewoon een profeet was. Nu, Hij was. . . Als Hij gewoon een profeet was, zijn wij allen in zonde. Hij was óf God, niets minder dan God, óf de grootste misleider die de wereld ooit heeft gehad. Zo is dat. Hij was meer dan een mens. Zij zei: “Hij was niet Goddelijk.”

131 Er zit vandaag zo veel in van dit sociale evangelie; van Jezus Christus een profeet proberen te maken. Wel, Hij was de God van de profeten. Zeker was Hij dat.

132 Ze zei: “Ik zal het u door uw Bijbel bewijzen: ‘Hij was gewoon een man.’”

133 Ik zei: “Doet u dat maar.”

134 En ze zei: “Toen Hij naar het graf van Lazarus ging, zei de Bijbel: ‘Hij weende.’ Hij moest sterfelijk zijn, of Hij zou niet kunnen huilen.”

135 Ik zei: “Dame, is dat uw Schriftgedeelte?” Ik wil hier niet heiligschennend zijn om dit te zeggen, maar ik zal u vertellen wat ik haar gezegd heb.

136 Ze zei: “Dat is het.”

137 Ik zei: “Die uitspraak is zwakker dan de bouillon gemaakt van de schaduw van een kip die van honger is gestorven.” Ik zei: “Wel, u—u hebt niet eens één ding om op te staan.”

138 Zij zei: “Wel, Hij weende. Dat liet zien dat Hij sterfelijk was.”

139 Ik zei: “Hij was zowel sterfelijk als onsterfelijk. Hij was God in vlees.”

140 Ze zei: “O, onzin!”

141 Ik zei: “Hij is huilend naar het graf gegaan. Dat is waar genoeg, maar toen Hij Zijn kleine lichaam oprichtte...” De Bijbel zei: “Er was niet veel aan Hem te zien; geen schoonheid dat wij Hem begeerd zouden hebben.” Maar toen Hij die kleine schouders naar achteren trok en zei: “Lazarus, kom uit,” en een man die vier dagen dood was geweest en verrot in het graf, kwam tevoorschijn. Dat was meer dan een man. Laat mij de man zien die dat doen kan. Wat was het? Verderf kende zijn Meester. Leven kende zijn Schepper. Iets moest gebeuren. Hij sprak en een man die vier dagen lang dood en in het graf was, stond weer op, en ging overeind staan, en leefde. Halleluja! Dat was God in Zijn Zoon. Jazeker. Dat was God Die Zich bekend maakte door Hem, Zoon. Dat was God die sprak, geen mens.

142 Hij was een mens toen Hij die dag die boom afzocht om wat te eten. Dat was een mens. Maar toen Hij vijf koeken en twee vissen nam en er vijfduizend te eten gaf, was dat meer dan een mens. Dat was God Die ze daar te eten gaf. Hij was meer dan een profeet, meer dan een mens, Hij was de God-Mens. Zeker.

143 Hij lag die nacht achter in die kleine boot, en de zeeën bulderden en het dobberde als een flessenkurk daar in die machtige zee, toen tienduizend duivels van de zee zwoeren dat ze Hem die nacht zouden verdrinken. Hij was een mens, zwak en vermoeid van het bidden voor de zieken, en lag daarginds; en de wind stoorde Hem niet eens. Hij was een mens toen Hij sliep, maar toen Hij wakker werd, Zijn voet op het scheepstouw zette, naar boven keek, en zei: “Zwijg, wees stil,” en de wind en de golven Hem gehoorzaamden, was dat meer dan een mens. Dat was God in de mens, Die Zichzelf bekendmaakte. Dat klopt.

144 Hij was een mens aan het kruis toen Hij om genade riep. Toen hij riep en zei: “Mij dorst,” was dat een mens. Toen Hij stierf, was Hij een mens, maar op Paasmorgen toen Hij de zegels van dood, hel en het graf verbrak, en weer opstond, was Hij meer dan een mens: Het was God Die gemanifesteerd werd. Geen wonder dat de dichter zei:

Levend had Hij mij lief; stervend redde Hij mij;
 Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg;
 Opgestaan, rechtvaardigde Hij mij vrijelijk
 voor altijd:
 Op een dag komt Hij—O, glorieuze dag!

145 Hij zei: “Omdat Ik leef, leven jullie ook. Geloof gij dit?” Hij is dezelfde gisteren, vandaag, en voor altijd. Geloof gij dit? Ik geloof dat de Heilige Geest hier nu is. Geloof gij dit? Ik geloof dat Hij ons met Zijn Tegenwoordigheid zal vullen. Geloof gij dit? Ik geloof dat de Heilige Geest Zijn Tegenwoordigheid uit wil storten, alle zieken genezen, maken dat alle mensen die de Heilige Geest niet hebben, vervuld worden. Geloof gij dit?

Geloof u met heel uw hart? Laten we opstaan en Hem eer geven. Ik geloof dat Hij nu meteen op ons zal vallen.

146 O Here God, Schepper van de hemelen en aarde, Grondlegger van Eeuwig Leven, Gever van elke goede gave, wij “Geloofst gij dit,” Here. Wij geloven dat U dat bent, hier in de samenkomst. Wij geloven dat U het bent Die onze zielen zegent. Wij geloven dat U het bent, die Uw Geest over ons uitstort. Wij geloven dat U dezelfde bent, gisteren, vandaag, en voor immer. Wij geloven dat U voor immermeer leeft en onze namen in het Boek des Levens van het Lam zijn geschreven. Alle hemelen en de aarde zullen voorbijgaan, maar wij zullen voor altijd leven, omdat U voor altijd leeft. Here, U hebt het ons beloofd. Wij geloven het met heel ons hart. Alles dat in ons is, wij geloven het, Here. Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief.

147 Geloof u Hem? Ik geloof dat dat de Heilige Geest is. Er is iets dat op ons valt. Geloofst gij dit? Ik geloof dat Hij elke persoon nu meteen wil genezen. Geloofst gij dit? Hef uw handen naar Hem op. Sta op. Geloofst gij dit? De Heilige Geest is hier. Dit is wat het is! Petrus zei: “Dit is Het.” Dit is Het, de Heilige Geest.

148 O Here, Schepper van hemelen en aarde, zend Uw kracht, en Uw zegeningen, en Uw goedertierenheid op dit volk, en zegen hun harten, en laat hen zien dat de Zoon des mensen voor immermeer leeft. Sta het toe, o Here. Wij dragen hen aan U op, in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God.

149 Iemand die de Heilige Geest niet heeft, steek uw handen op en prijs God. Ik geloof dat Hij op u zal vallen. Laat iemand ze de handen opleggen. Dit is het uur. Waarom wachten we nog langer? Dit is de tijd. Dit is de tijd voor Pinksteren, weer tot God te komen. Maak het in orde met God, Pinksteren! Laat uw hart beroeren door de kracht van de levende God. Laat Zijn Geest bij u naar binnen komen, en uw zielen verzadigen. Hij is hier avond na avond, hier om de zieken te genezen, de blinden ziende te maken, door de grote en machtige kracht bewijst Hij voor altijd Dezelfde te zijn. Halleluja!

150 Prijs Hem. Hef uw handen op. Vergeet waar u bent; weet gewoon dat u bij Hem bent, en Zijn goedheid, en Zijn glorie, en Zijn kracht, en Zijn goedertierenheid blijft altijd bestaan. Hij is voor altijd dezelfde. Gezegend zij de Naam van de Heer. Halleluja! O, prijs Zijn Heilige Naam.

151 O, hoe wonderbaar, hoe machtig is Hij. Hoevelen willen hun leven nu opnieuw aan de Here wijden? Steek uw hand omhoog. Hoevelen willen hun leven aan God wijden? Goed zo. Steek uw handen omhoog. Laat ons Pinksteren zien. Laat ons het volk van God zien. Ik zal mijn hand opsteken. “Here, hier ben ik. Zend mij.” Neem dan een Engel met de kolen van het altaar en zend Uw kracht op ons, Here. God, sta het toe in volheid van Uw Geest,

o Vader. Hoor ons gebed, o Here. Hoor ons gebed, zoals gelovige kinderen die staan. Ere zij Zijn Naam.

¹⁵² O, zoals golven van glorie vallen, o, dauwdruppels van genade. O, God zij geloofd. Mogen onze zielen wachten. Gelooft gij dit? Gelooft gij dit? Dit is de Heilige Geest Die komt. Dit is die ongeziene kracht die ons in het Koninkrijk van God drijft, de zegeningen van Pinksteren. Kom terug naar huis. U wordt thuis verwacht. U bent dierbare mensen. God wil dat u zich toewijdt. Vrouwen, reinig uzelf. Mannen, reinig uzelf. Laten we beginnen om terug naar God te gaan en God te dienen met een werkelijk rein hart.

¹⁵³ Prijs God, de Heilige Geest is in de samenkomst. Doe gewoon waar u zich toe geleid voelt. Laat de Heilige Geest gewoon over u bewegen. Er is niets dat ik kan zeggen. Ik weet gewoon niet wat nu te zeggen. De Heilige Geest is gewoon door het hele gebouw heen. Gezegend zij de Naam van de Heer. Ere zij de Heer. O, halleluja! Halleluja! Ere zij de Heer. Prijs de Here. Hoe wonderbaar, hoe glorieus. . .Hoe heerlijk, hoe wonderbaar, de lof van de heiligen van God op uw gezichten, op de Tegenwoordigheid van de Heilige Geest hier, Die beweegt en ons Zijn glorie toont vanuit deze grote menigte in eendracht, Zijn Naam te prijzen.

¹⁵⁴ Draai u maar om en schud iemand de hand, zeg: "Prijs de Heer, broeder. Prijs de Heer, zuster." Laten we er regelrecht ingaan en laat God ons beroeren. Prijs de Heer. Dat is goed. Jullie Methodisten allemaal, en Baptisten, en Presbyterianen, Pinkstermensen, en Zevendedagsadventisten, en wat u ook bent, schud elkaar de hand in de Tegenwoordigheid van de Here God. Dat is goed. O, halleluja! Halleluja! Halleluja! O, 'k ben zo blij dat ik een van hen ben. Ik ben zo blij. O, de muren afbreken, de rommel eruit gooien. Glorie! Vrijheid in de Here, Zijn heilige Naam prijzen. . . Gezegend zij de Naam van de Heer. O, halleluja! Prijs God.

¹⁵⁵ O, ik hou er gewoon van om dat te zien: mensen die elkaar de hand schudden en hun gezichten zien oplichten. De kracht van God die zegt: "Dat is het. Dat is het, wij zijn kinderen van God. Wij zijn allemaal één grote, geweldige gemeente, één grote, geweldige persoon in Christus Jezus, Zijn Bruid, de Glorieuze." De Komst van de Here komt naderbij. Zijn mensen komen samen en hebben elkander lief. . .met liefde en de kracht van Zijn Tegenwoordigheid. O, dit is als de Hemel. O, dit is goed. Amen. O, hoe heerlijk, hoe wonderbaar: gewoon de Here aanbidden in Geest en in kracht. Wat een tijd. (We zouden ermee stoppen; we beginnen.)

¹⁵⁶ Er is gewoon geen. . .ik vertelde de broeders: "Broeders, er is geen plaats om op te houden." Er is hier geen plaats die. . .Wij begonnen nooit, dus houden we niet op. Gewoon—

gewoon wonderbaar . . . Hoevelen voelen zich heel goed? Gewoon de Tegenwoordigheid van de Heer, o, tjonze, het is wonderbaar, Tegenwoordigheid van de Heer hier.

¹⁵⁷ Nu, de Tegenwoordigheid van de Heer is hier om de zieken te genezen, de mensen gezond te maken. Geloof Hem gewoon. Geloof u Hem? Als wij Hem kunnen geloven, zijn alle dingen mogelijk. Geloof u dat? Geloof u dat dat de Tegenwoordigheid van de Here is?

¹⁵⁸ Nu, terwijl u . . . Geef me eventjes een ogenblik, eventjes een ogenblik nu, en luister even een ogenblik. Laat mij u bewijzen dat het de Heilige Geest hier is. Laat mij u tonen dat de Heilige Geest, Diegene die zelf het spreken doet, Diegene die de zaak doet, dat weet. Hoevelen zijn er nu, die hier ziek binnengekomen zijn? Laat ons uw handen zien. Degenen die een ziekte hadden . . . Er zijn mensen . . .

¹⁵⁹ Er staat een man daar. Geloof u, meneer? Er zijn geen gebedskaarten uitgedeeld, maar geloof u dat God u kan genezen? Geloof u dat Hij mij uw kwaal kan vertellen? Het is in uw zij. U staat voor een operatie. Dat is juist. Uw naam is meneer Cartwright. Dat is juist. Klopt dat? Wuif met uw hand. Goed. Ga naar huis en wees gezond, u zult het niet nodig hebben. Geloof u het?

¹⁶⁰ Die man die die baby in z'n armen houdt, geloof u mij dat ik Gods dienstknecht ben? Geloof u dat dit de Heilige Geest is? Ik ken u niet, klopt dat? Heb u nooit eerder in mijn leven gezien; wij zijn vreemden. Geloof u dat de Heilige Geest mij kan vertellen wat er met die baby aan de hand is? Heeft huiduitslag. Dat is waar. Is dat niet waar? Zeker. U bent niet van hier. Nee. U heeft een maagprobleem, waar u zelf aan lijdt. Dat klopt, nietwaar? U komt uit Kansas City. Goed. Keer terug, Jezus Christus maakt u gezond. Halleluja! Geloof u. Geloof u het met heel uw hart?

¹⁶¹ Hier is de Engel des Heren, hing boven dit kleine—kleine vrouwtje, wat op leeftijd, zit hierzo, lijdt aan een hernia. Geloof u dat God u van die hernia zal genezen, zuster? U, met de kleine rode bloem op uw hoed, steek uw hand op. Goed. Ga naar huis en wees gezond. Amen. O, het is God; het is Christus de Zoon van God. Hij is opgestaan uit de dood. Hij is hier.

¹⁶² Nu, leg uw handen op elkaar en zend gewoon een krachtig gebed op, ieder van u, terwijl ik iemand vraag hier te komen. Kom hier, broeder. Terwijl jullie de handen op elkaar hebben om te laten zien dat God ook geneest, heb ik ook de broeder hier om te bidden. (Toe maar. Goed.) Geprezen zij de Here God.

GELOOF T GII DIT? DUT60-0402
(Believest Thou This?)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zaterdag 2 april 1960 in het Municipal Auditorium in Tulsa, Oklahoma, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org